

Eylül mü

– Lütuf VELİ · 28 Nisan 2010

Eylül gelmiş dediler,
Takvimlerde solmuş yapraklar.
Yaprak yaprak solmuş sokaklar.
Güneş ısrarcı ,hala kavuruyor üşümüş yürekleri.
Bir yanı göçmüş, bir yanı kusurlu hala.
Göçmen kuşların telaşı alaca karanlığında günün.
Serçeler sevincinde bu zamansız hüznün.
Karıncalar kapamışlar dünyaya yüzünü,
Ağustos böcekleri, yorgun düşmüş şarkı söylemekten.
Ve bombalar düşerken abhaz gecelerine.
Gürcü olmuş, avcı iken av...
Urus yine aymazlığında ölümün.
Vurur, emperyal olmak ya niyeti.
Halklar mı,haklar mı...
Geçiniz efendim.
Ya ölmek,ya ölmek...
Diyor,seçiniz efendim.
Soğudu, Karadenizin hırçın yüreği,
Bu eylül sabahı.
Atlantik ötesi dalgaları var şimdi.
Bir oyun oynanır öznesi kafkas,
Figuranları;Oset ,Gürcü ,Abhaz...
Eylül gelmiş dediler,
Sahi hangi eylülde bahsedersiniz.
Yaprakların hazanı mı...
Olsun dönüşü var nasılsa.
Ya da ölümün o sessiz anı mı...
Olsun,
Vuslat var sonunda.

Anladım, hani şu kardeşliğin türküsüye bu eylül.
Uygurun çilesi n`olacak.
Türkistanım ne zaman özgür olacak.
Afgan çocuklarının çığlığı bombalarda yitti.
Irak dersenez yazık, Arap aymazlığında bitti.

Filistin diyorsun ya,
Tövbe günah da olsa ağıt yakmam onlara.
O,Beyrut` ta kalan ahu zarım.
O,yarım kalan duygularım.
Eylül gelmiş,banane ben değilsem öznesi.
Şimdi daha melul, kardeşliğin sesi...